

Miercuri, 14 decembrie 2016

P8_TA(2016)0504

Instrumentele PAC pentru reducerea volatilității prețurilor pe piețele agricole**Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2016 referitoare la instrumentele PAC pentru reducerea volatilității prețurilor pe piețele agricole (2016/2034(INI))**

(2018/C 238/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentele (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013, (UE) nr. 1307/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului, care definesc politica agricolă comună a Uniunii Europene,
 - având în vedere studiul realizat în martie 2016 pentru Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală intitulat „Stadiul actual al instrumentelor de gestionare a riscurilor implementate de statele membre în perioada 2014-2020: cadrul național și european”,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru bugete (A8-0339/2016),
- A. întrucât instabilitatea și volatilitatea prețurilor au caracterizat întotdeauna piețele agricole, iar, în ultimii ani au devenit, din cauza numeroaselor șocuri produse succesiv în ceea ce privește cererea, oferta și prețurile, elemente structurale ale agriculturii atât la nivel european, cât și la nivel mondial;
- B. întrucât agricultura trebuie să înfrunte provocarea majoră a creșterii populației la nivel mondial, o parte importantă a populației planetei fiind în continuare subnutrită, iar volatilitatea piețelor agricole ca urmare a variațiilor producției sau a dezechilibrelor dintre cerere și ofertă va continua să crească;
- C. întrucât schimbările climatice și dăunătorii din agricultură au un efect negativ asupra nivelurilor de producție agricolă, iar fenomenele determinate de schimbările climatice precum secetele și inundațiile contribuie la volatilitatea prețurilor;
- D. întrucât printre factorii care pot influența în mod semnificativ volatilitatea prețurilor se numără condițiile macroeconomice, inclusiv factori structurali precum ratele de schimb, prețurile la energie și la îngrășăminte, ratele dobânzilor, precum și speculațiile de pe piețele agricole;
- E. întrucât, în afara Uniunii Europene, principalii actori mondiali de pe piețele agricole instituie politici de atenuare a volatilității și întrucât, în contextul dezvoltării durabile, au fost asumate o serie de angajamente în acest sens în cadrul G20 pentru agricultură, cu acțiuni menite să combată efectele negative ale volatilității excesive a prețurilor materiilor prime agricole pentru securitatea alimentară;
- F. întrucât toate regiunile din lume dispun de propriile modele de producție și aplică măsuri diferite în ceea ce privește protecția mediului și bunăstarea animalelor, acestea putând influența în mod semnificativ raportul costuri-prețuri aferent procesului de producție și întrucât agricultorii europeni ar trebui să fie în măsură să concureze pe piața mondială;
- G. întrucât volatilitatea prețurilor produselor agricole poate fi accentuată prin anumite opțiuni politice, precum instituirea unui embargou comercial;
- H. întrucât Uniunea Europeană nu dispune în prezent de o reală plasă de siguranță pentru a reduce volatilitatea prețurilor, care acționează ca un puternic element disuasiv pentru menținerea activităților agricole pe teritoriul comunitar;

Miercuri, 14 decembrie 2016

- I. întrucât deschiderea piețelor și alegerile care au dus la globalizarea economiei în ultimele decenii, impulsionate în special de acordurile OMC sau de acordurile comerciale bilaterale, au permis fluidizarea pieței, dar au contribuit și la creșterea fenomenului volatilității prețurilor în agricultură;
- J. întrucât agricultorii se confruntă cu creșterea costurilor de producție și a nivelului lor de îndatorare și întrucât 2,4 milioane de exploatații agricole din UE au fost desființate între 2005 și 2010, ceea ce a dus la pierderea unui număr mare de locuri de muncă în zonele rurale;
- K. întrucât piețele agricole, înțelese ca locul de întâlnire între cerere și ofertă, sunt instabile prin însăși natura lor, întrucât prezența actorilor financiari tinde să contribuie la această instabilitate și întrucât flexibilitatea redusă a cererii alimentare mondiale față de oferta agricolă contribuie la creșterea efectului dezechilibrelor reale sau presupuse asupra actorilor de pe piață, având efecte uneori fulgerătoare asupra prețului produselor agricole;
- L. întrucât financiarizarea economiei mondiale și jocul speculativ care o însoțește ar putea avea un impact asupra piețelor agricole, putând contribui la amplificarea dezechilibrului acestora și la creșterea volatilității prețurilor, materiile prime agricole fiind astfel folosite ca simple active financiare; așa cum a fost evidențiat de cumplita criză a revoltelor din cauza lipsei hranei din 2008, financiarizarea excesivă poate fi devastatoare și condamnată din punct de vedere etic atunci când amenință securitatea alimentară a celor mai sărace și mai prost hrănite populații de pe planetă;
- M. întrucât Uniunea Europeană are responsabilitatea de a contribui la securitatea alimentară în Europa și la poziția competitivă a agricultorilor și producătorilor de legume europeni pe piața mondială;
- N. întrucât sectorul agricol și agroalimentar este important pentru economia UE și are potențialul de a contribui la o creștere economică durabilă;
- O. întrucât volatilitatea prețurilor creează un nivel ridicat de incertitudine în rândul producătorilor și al consumatorilor, cei dintâi văzându-și amenințate veniturile și abilitatea de a investi și, prin urmare, viabilitatea pe termen lung a activităților lor atunci când prețurile sunt scăzute, în timp ce capacitatea consumatorilor de a se hrăni și de a avea acces la produse de bază ar putea fi compromisă de prețurile ridicate la alimente, ducând, astfel, la situații de criză;
- P. întrucât volatilitatea prețurilor aduce prejudicii activităților agricole și sectorului agroalimentar, lucru care afectează negativ investițiile, creșterea și ocuparea forței de muncă, dar care poate, de asemenea, să afecteze grav aprovizionarea consumatorilor, securitatea alimentară și buna funcționare a PAC;
- Q. întrucât volatilitatea prețurilor afectează capacitatea agricultorilor de a investi și de a crea locuri de muncă, ceea ce descurajează modernizarea, inovarea, tinerii agricultori și schimbul de generații;
- R. întrucât agricultura sustenabilă, care reprezintă sursa produselor alimentare de calitate, poate fi asigurată numai dacă prețurile de la poarta fermei pentru produsele comercializate de agricultori sunt corespunzătoare și acoperă toate costurile asociate unei producții sustenabile;
- S. întrucât, în contextul „revoluției digitale”, o mai mare transparență pe piețele europene și accesul prompt la informații pot contribui, împreună cu alte instrumente, la limitarea volatilității piețelor și a prețurilor, asigurându-le operatorilor economici un acces mai bun și mai obiectiv la dezvoltarea piețelor agricole, pentru a oferi astfel o mai bună protecție a veniturilor agricultorilor și pentru a combate speculațiile de pe piețele agricole;
- T. întrucât PAC, astfel cum a fost reformată în 2013, include instrumente de gestionare a riscurilor în cadrul politicii de dezvoltare rurală și întrucât doar 2 % din bugetul celui de-al doilea pilon și 0,4 % din bugetul PAC se cheltuiește în prezent pentru aceste instrumente,

Situația actuală și obiective

1. consideră că agricultorii vor fi expuși într-o măsură din ce în ce mai mare la volatilitatea prețurilor, cauzată de diverși factori cum ar fi instabilitatea și imperfecțiunile piețelor agricole, globalizarea piețelor agricole și caracterul tot mai sofisticat al acestora, creșterea caracterului variabil al ofertei din cauza instabilității climei, a creșterii riscurilor sanitare și a echilibrului fragil al aprovizionării cu alimente;

Miercuri, 14 decembrie 2016

2. consideră că este necesar să se adopte o politică coerentă și mai fermă, cu instrumente specifice la nivelul UE și la nivel național, pentru a garanta producția agricolă multifuncțională și durabilă pe întreg teritoriul Uniunii, precum și prețuri echitabile și avantajoase, prin atenuarea efectelor negative, în special pentru operatorii care sunt expuși în cea mai mare măsură volatilității prețurilor;
3. constată că nu toate sectoarele agricole sunt la fel de expuse la volatilitatea prețurilor și că adaptarea instrumentelor politicilor publice sau a strategiilor de atenuare ale actorilor implicați trebuie să se facă în funcție de fiecare sector și de riscurile reale, prezente și viitoare cu care se confruntă agricultorii;
4. constată că, în timp ce Uniunea Europeană reduce sprijinul strategic pentru agricultură, concurenții săi de pe piața mondială, în special Statele Unite ale Americii, Brazilia și China, pun la dispoziție sume semnificative și tot mai mari din fonduri publice pentru dezvoltarea unor noi modele de politici privind riscurile, precum și instrumente pentru a-și proteja fermierii de efectele volatilității prețurilor;
5. subliniază că Uniunea Europeană este singurul actor în domeniul agriculturii care își fondează politica agricolă pe sprijinul decuplat de producție și care totodată elimină instrumentele de sprijin strategic pentru agricultură de-a lungul anilor;
6. constată că, în Legea privind exploatarea agricole din 2014 (Farm Bill 2014), Statele Unite au dezvoltat polițe de asigurare specifice pentru diferitele sectoare agricole;
7. subliniază că PAC a evoluat permanent în ultimele decenii, însă principalele sale obiective de a asigura standarde de viață adecvate pentru fermieri și aprovizionarea constantă și sigură cu produse alimentare la prețuri convenabile pentru consumatori rămân valabile;
8. subliniază, în acest sens, că o politică europeană comună este vitală pentru un sector care este responsabil de asigurarea securității și a siguranței alimentare și care joacă un rol cheie în utilizarea resurselor naturale și în dezvoltarea sustenabilă a zonelor rurale, la nivel economic și din punctul de vedere al mediului;
9. subliniază importanța utilizării sinergiilor între PAC și alte politici ale UE;
10. ia act de faptul că, în cadrul celor mai recente reforme ale PAC, ajutoarele directe au fost decuplate în totalitate de producție, a continuat procesul de convergență pentru plăți directe, ținându-se seama în mai mare măsură de preocupările legate de societate și de mediu;
11. ia act cu îngrijorare de reducerea resurselor PAC de-a lungul anilor, în special a celor dedicate măsurilor de organizare comună a piețelor (OCP), ceea ce atrage după sine perspectiva unei renaționalizări a PAC și subminează condițiile echitabile și condițiile de concurență egale pe piața unică a UE;
12. subliniază că veniturile anuale medii ale agricultorilor din UE au stagnat sau chiar au scăzut în ultimii 10 de ani, în timp ce costurile de producție au crescut în permanență, ceea ce a dus la o scădere semnificativă a numărului de exploatați agricole și la riscul de a pierde numeroase locuri de muncă în zonele rurale;
13. consideră că Comisia ar trebui să utilizeze integral marja de manevră financiară de care dispune în cadrul OCP unice;
14. își exprimă regretul cu privire la punerea în aplicare foarte lentă a instrumentelor OCP unice pentru a reduce impactul negativ al volatilității prețurilor și pentru a gestiona perturbările de pe piață;
15. evidențiază faptul că majoritatea instrumentelor de gestionare a riscurilor, fondurile mutuale și instrumentele de asigurare și stabilizare a veniturilor acordate în cadrul programelor de dezvoltare rurală sunt puse în aplicare în mod inegal și cu finanțare limitată de la buget;
16. recomandă, prin urmare, că actualele măsuri din cadrul celui de-al doilea pilon să fie consolidate pentru a spori competitivitatea agriculturii europene și pentru a implica organizațiile de producători îndeaproape în procesul de punere în aplicare;

Miercuri, 14 decembrie 2016

17. invită Comisia să efectueze o analiză detaliată a motivelor pentru slaba utilizare a instrumentelor disponibile în cadrul celui de-al doilea pilon al PAC și pentru nepunerea în aplicare în condiții optime a OCP unice, cu scopul de a revizui dispozițiile relevante pentru a ține seama de aceste aspecte;

18. subliniază importanța menținerii în cadrul politicii agricole comune actuale a ajutoarelor directe decuplate și a schemei de plată unică pe suprafață, care reprezintă o compensație pentru servicii publice și aduc o contribuție fundamentală la asigurarea veniturilor agricultorilor, asigurând o anumită stabilitate financiară;

19. subliniază, cu toate acestea, că actuala PAC, care nu dispune de instrumente eficace și adaptate la nevoi, nici nu a soluționat în mod corespunzător volatilitatea crescută înregistrată pe piețele agricole și nici nu le-a oferit fermierilor posibilitatea să reacționeze la semnalele pieței sau să dezvolte soluții pentru a face față variației prețurilor;

20. invită Comisia să ia măsuri urgente pentru a sprijini sectorul agricol din regiunile ultraperiferice, montane și defavorizate, unde costurile legate de producerea, recoltarea și comercializarea produselor în afara zonelor în care au fost produse sunt mult mai ridicate decât în alte zone și pentru a furniza indicatori specifici pentru activarea măsurilor de tip „plasă de siguranță” pentru piețele agricole din aceste regiuni;

21. consideră că independența și securitatea alimentară a UE, precum și dezvoltarea unui sector agricol competitiv și sustenabil în întreaga Uniune, care să răspundă nevoilor cetățenilor, trebuie să rămână obiective strategice pentru viitoarea PAC; consideră că trebuie luate de urgență măsuri pentru a garanta totodată un standard de viață adecvat pentru fermieri;

22. consideră că producția alimentară fiabilă nu poate exista fără agricultorii europeni, care se confruntă în permanență cu volatilitatea prețurilor și depind în mare măsură de stabilitatea piețelor și a prețurilor, precum și de finanțare publică adecvată și măsuri de menținere a competitivității exploatațiilor agricole și a exploatațiilor agricole familiale;

23. subliniază, în acest sens, rolul important al tinerilor fermieri și al agricultorilor noi pentru a garanta viitorul agriculturii europene;

Propuneri*Organizarea filierelor și contractualizarea*

24. consideră că producătorii primari reprezintă veriga cea mai slabă din lanțul de aprovizionare cu alimente, în special având în vedere că sectorul comerțului cu amănuntul este din ce în ce mai concentrat și mai mare la nivel european și național, și crede că aceștia trebuie să aibă posibilitatea să se reunească în cadrul unor organisme cum ar fi cooperativele, organizațiile de producători sau propriile lor asociații sau organizații interprofesionale;

25. solicită Comisiei să faciliteze introducerea unor sisteme contractuale adaptând, în conformitate cu articolul 42 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, politica UE în domeniul concurenței la nevoile specifice ale sectorului agricol, asigurând uniformitatea normelor și a punerii în aplicare în toate statele membre; consideră că obiectivele PAC trebuie să continue să prevaleze asupra normelor în materie de concurență și că orice inițiativă vizând o mai bună adaptare a legislației în domeniul concurenței la particularitățile sectorului agricol ar trebui să fie bazată pe Regulamentul unic privind OCP;

26. subliniază faptul că puterea de negociere a producătorilor trebuie să fie consolidată în cadrul lanțului alimentar prin intermediul unor contracte-tip transparente, echilibrate și negociate la nivel colectiv, care să le permită agricultorilor să combată practicile comerciale neloiale, să crească competitivitatea și stabilitatea veniturilor lor, generând valoare adăugată și investind în inovare;

27. solicită Comisiei să instituie un cadru juridic al UE care să interzică practicile comerciale neloiale în lanțul de aprovizionare cu produse alimentare, care pot duce la volatilitatea prețurilor pe piețele agricole;

28. subliniază că aceste contracte ar trebui să fie încheiate pe perioade adecvate și să stabilească prețul, scadențele de plată și celelalte condiții pentru furnizarea de produse agricole;

29. consideră că agricultorii din diversele sectoare agricole ar trebui să fie în măsură să negocieze condițiile contractuale în mod colectiv, prin intermediul organizațiilor de producători a căror dimensiune corespunde dimensiunii grupurilor industriale sau de distribuție cu care negociază;

Miercuri, 14 decembrie 2016

30. remarcă faptul că potențialul oferit de contractele încheiate pe termen mai lung în cadrul lanțului integrat de aprovizionare, contractele la termen de tip forward, contractele cu marjă fixă și de posibilitatea de a „bloca” prețurile o anumită perioadă de timp pentru a ține seama de costurile de producție poate oferi producătorilor un instrument de gestionare a impactului volatilității asupra marjelor lor;
31. consideră că ar trebui să existe posibilitatea de a utiliza noi instrumente în relațiile contractuale și că ar trebui să fie, de asemenea, disponibile instrumente de mediere contractuală;
32. constată că organizațiile interprofesionale promovează un climat de încredere și dialog între diferite părți interesate (producători, prelucrători și distribuitori) și permite crearea de valoare adăugată, prin realizarea unor acțiuni comune pentru a ajuta agricultorii și pentru a înțelege mai bine piețele și producția, pentru a promova bunele practici și pentru îmbunătăți transparența pieței, pentru a prevedea potențialul producției, pentru a contribui la o mai bună gestionare a ofertei și a elabora contracte-tip compatibile cu normele și reglementările Uniunii;
33. îi solicită Comisiei să încurajeze organizațiile interprofesionale la nivelul UE să apere împreună interesele producătorilor din sectoarele care sunt orientate în cea mai mare măsură spre piețe transnaționale, cum ar fi sectorul legumelor și fructelor;
34. recunoaște eforturile depuse de cooperativele europene în ceea ce privește reunirea și susținerea producătorilor pentru ca aceștia să își îmbunătățească poziția în cadrul lanțului valoric și consideră că este necesar să îi încurajeze să joace un rol mai important în sectoarele agricole, atenuând astfel efectele volatilității excesive a pieței;

Instrumente de management al riscurilor

35. recomandă ca instrumentele de gestionare a riscurilor privind clima, sănătatea și economia, în special diferitele tipuri de asigurări de risc pentru producția agricolă, instrumentele de stabilizare a veniturilor, mecanismele individuale de distribuție și fondurile mutuale să fie dezvoltate în continuare în cadrul unei PAC orientate spre piață cu scopul de a limita efectele volatilității prețurilor și de a încuraja gestionarea agricolă orientată spre viitor;
36. invită Comisia să promoveze schimbul de bune practici între statele membre și să dezvolte instrumente noi, care să fie nu numai echitabile, eficiente și adaptate la nevoi, ci și convenabile și accesibile din punctul de vedere al costurilor pentru agricultori, cu scopul de a preveni și gestiona riscurile asociate volatilității prețurilor și, astfel, de a pune bazele pentru o discuție cu privire la viitoarele reforme ale PAC;
37. subliniază că astfel de instrumente, care completează sistemul de plăți directe, trebuie să dispună de suficiente resurse pentru a spori rezistența agriculturii, reducând totodată nevoia de măsuri de gestionare ex-post a crizelor;
38. consideră că fondurile mutuale gestionate la nivel de sector, create la inițiativa agricultorilor, pot stabiliza veniturile agricultorilor într-o anumită măsură, întrucât marjele de profit pentru produsele lor fluctuează;
39. consideră, de asemenea, că fondurile mutuale în cauză nu ar trebui să înlocuiască sprijinul acordat de Uniune și ar trebui combinate cu sprijinul național;
40. invită, de asemenea, Comisia să ia inițiative, oferind stimulente pentru înființarea unor astfel de fonduri și garantând în același timp că toate sistemele viitoare de gestionare a riscurilor respectă și, dacă este necesar, completează, sistemele de asigurări adoptate la nivel național de către statele membre;
41. consideră că volatilitatea prețurilor poate fi gestionată și la nivel național și invită statele membre să ia în considerare volatilitatea piețelor la stabilirea normelor fiscale, oferind agricultorilor posibilitatea de a crea mecanisme individuale de distribuție, care ar putea fi scutite de impozite;
42. consideră că agricultorii sunt, din punct de vedere economic, printre cei mai vulnerabili actori de pe piațe, în special cei care au investit în dezvoltarea exploatațiilor lor;
43. consideră, de asemenea, că este nevoie de alte instrumente ale PAC, cum ar fi asistența efectivă pentru fluxurile de numerar sau fondul de economii de rezervă, pentru a continua să se încurajeze investițiile;

Miercuri, 14 decembrie 2016

44. subliniază că exploatațiile agricole își pot permite să inoveze numai în cazul în care costurile de capital sunt scăzute și există o marjă de lichiditate disponibilă; subliniază, în această privință, că un venit stabil reprezintă una dintre condițiile necesare pentru ca agricultorii să poată obține acces la împrumuturi;
45. constată că activitățile sectorului bancar și rolul jucat de acesta reprezintă factori determinanți cu un impact puternic asupra producătorilor, în condițiile în care nivelul ridicat de îndatorare al proprietarilor de exploatații agricole creează o sarcină suplimentară pentru acest sector în perioadele de volatilitate;
46. subliniază importanța unei mai bune informări a fermierilor cu privire la rolul Băncii Europene de Investiții în sprijinirea și dezvoltarea economiei rurale și la modul în care pot beneficia de instrumente financiare inovatoare;
47. consideră că agricultorii și organizațiile de agricultori trebuie să aibă acces la mai multe informații cu privire la modernizarea, sustenabilitatea și competitivitatea exploatațiilor și, în același timp, să beneficieze de cursuri de formare privind gestionarea riscurilor, datele de piață, marjele și volatilitatea;
48. solicită Comisiei să adopte, în strânsă colaborare cu autoritățile naționale și asociațiile de agricultori un plan de sensibilizare referitor la instrumentele de gestionare a riscurilor disponibile în cadrul pilonului II și al OCP unice;
49. solicită statelor membre și autorităților locale să consolideze aceste aspecte în programele lor de formare agricolă și de formare profesională;
50. consideră că un mijloc pentru a stabiliza piețele și a reduce volatilitatea prețurilor este asigurarea unui echilibru mai bun între cerere și ofertă;

Observatoarele prețurilor și ale piețelor agricole

51. consideră că piețele agricole trebuie să fie transparente, ceea ce se poate realiza în principal dacă informațiile existente cu privire la prețuri și la costuri sunt publicate cu mai multă promptitudine, sunt utile și sunt accesibile cu ușurință tuturor actorilor din lanțul de aprovizionare, de la producție la distribuție, astfel încât să se limiteze speculațiile asupra prețurilor și să se reducă volatilitatea;
52. constată, cu toate acestea, că simplul fapt de a asigura transparența prețurilor nu poate contribui în niciun fel la îmbunătățirea rezilienței agricultorilor în situațiile de volatilitate a prețurilor și nu poate soluționa problemele structurale care țin de organizarea pieței, cum ar fi dezechilibrele dintre cerere și ofertă;
53. încurajează crearea unei hărți europene care să prezinte informații în timp real despre disponibilitatea produselor agricole pe piață,
54. salută faptul că instrumentele suplimentare de monitorizare a pieței sunt extinse la alte sectoare;
55. subliniază că cunoașterea formării și evoluției prețurilor, precum și a tendințelor în materie de aprovizionare, oferă un avantaj important agricultorilor în negocierea contractelor cu toți ceilalți actori din cadrul lanțului alimentar;
56. recomandă instituirea unor observatoare ale prețurilor agricole europene, care să acopere întregul lanț, de la prețul producătorului la prețul de vânzare final, pentru a oferi o analiză dinamică a piețelor agricole pe segmente;
57. recomandă implicarea actorilor economici în întocmirea lunară sau de două ori pe lună a datelor actualizate și pertinente privind evoluțiile, precum și perspectivele pe termen scurt și mediu, în funcție de nevoile caracteristice ale sectoarelor relevante;
58. îndeamnă Comisia să furnizeze resursele necesare observatoarelor care să le permită să formuleze recomandări, nu doar să monitorizeze perturbările;

Instrumente de prevenire și gestionare a crizelor

59. consideră că instrumentele istorice ale PAC în materie de gestionare a crizelor (intervenția publică și stocarea privată) nu mai sunt suficient de eficiente într-o economie globalizată;

Miercuri, 14 decembrie 2016

60. invită, prin urmare, Comisia să elaboreze un ansamblu de instrumente aparținând domeniului public și privat care pot fi combinate și/sau se pot completa reciproc, împreună cu un mecanism de avertizare timpurie adaptat și obligatoriu menit să asigure buna funcționare a piețelor și să contracareze crizele pieței;
61. consideră că Comisia ar trebui să utilizeze toate instrumentele de care dispune deja în OCP unică pentru a combate crizele;
62. regretă că rezerva de criză a fost utilizată foarte puțin din cauza normelor bugetare la care se supune, în special principiul anualității, precum și a libertății de care se bucură Comisia Europeană pentru a elibera fonduri din această rezervă;
63. solicită, prin urmare, ca rezerva de criză să fie prevăzută în afara bugetului PAC, pentru a deveni o sursă de finanțare pentru instrumentele de gestionare a crizelor;
64. consideră că măsurile anticiclice reprezintă instrumente de prevenire și gestionare a crizelor, în combinație cu instrumente de gestionare a riscurilor, cu ajutorul cărora UE poate să intervină pe piețele agricole în cazurile de criză de „forță majoră”, astfel încât să se evite reducerile semnificative ale prețurilor;
65. invită Comisia să realizeze un studiu privind modul în care să dezvolte mecanisme de prevenire și combatere a crizelor cauzate de volatilitatea prețurilor care utilizează ajutoare anticiclice și să se prevadă o mai mare flexibilitate în bugetele anuale, în limitele pachetului financiar multianual, pentru a ține seama de ajutoarele anticiclice;

o

o o

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-